

Moederdag

Lezing: 2 Timoteüs 1:1-7

Tekst: 2 Timoteüs 1:5

⁵Ik denk vaak aan het oprechte geloof dat je grootmoeder Loïs en je moeder Eunike hadden en dat – daarvan ben ik overtuigd – jij nu ook hebt.

Preek

Zou Timoteüs ook gepuberd hebben? Ik weet eigenlijk niet of dat in die oude cultuur ook gebeurde. En hoe dan. Wat me wel logisch lijkt is, dat je je op een gegeven moment losmaakt van je ouders. Dat je eigen keuzes maakt. Niet alleen logisch, maar ook gezond. Zo moet dat gaan. En Timoteüs? Die kiest om christen te zijn.

Vandaag is het moederdag. Ik weet niet wat voor gevoelens je er bij hebt. Ongetwijfeld gemengd. Omdat deze dag de commercie uitgebuit en dus platgeslagen is wil je er misschien niet in mee. Op zich heeft het iets moois, zo'n dag. Als het maar niet hetzelfde gaat als met het applaus voor de zorgmensen aan het begin van deze crisis. Nu is de waardering hoog, maar straks, als alles weer 'normaal' wordt? Moederdag mag niet één moment van waardering zijn in een zee van desinteresse. Want moeders zijn belangrijk.

Dat maakt dit ook meteen een pijnlijke dag voor sommigen van ons. Als je geen moeder meer hebt. Of als de relatie met je moeder verstoord is. Als je graag moeder had willen worden, maar het is niet gelukt of nog niet gelukt. Of als je kinderen je niet meer willen spreken. Dan is zo'n dag en alle aandacht voor moeders waarschijnlijk lastig en confronterend.

Ik vind het mooi dat God zich in de Bijbel ook als moeder opstelt. Zoals een peuter rust vind in de armen van moeder, zo mag jij rust vinden bij God. Psalm 131 staat dat. En in één van de profetieën staat:

In Jeruzalem zullen jullie veilig zijn, net als kinderen die bij hun moeder op schoot zitten. In Jeruzalem komt er een eind aan jullie verdriet. Want ik zal jullie troosten, zoals een moeder haar kinderen troost. (Jesaja 66:12b-13, BGT)

Op deze Moederdag weet God wat jou bezighoudt. Hij wil je zijn armen bieden in je verdriet en gemis. En als een goede moeder troost en geborgenheid geven.

Tegelijk laat God in zijn Woord zien, hoe belangrijk een goede moeder is. Het is zijn bedoeling, dat in gezinnen veiligheid heerst. Zodat er op een safe manier geoefend kan worden. In de beschermde van vertrouwen mag je fouten maken. Je mag onderuit gaan. Het even niet weten. Veilige modus. Als een soort leerschool voor het harde leven. Moeders zijn daar de spil in.

Timoteüs kiest er voor om christen te zijn. Dat is geen eenvoudige keus. Toen niet. Nu niet. Want wat moet je met God in een wereld die zo kapot is. Enorm veel vragen stel je jezelf en worden je gesteld. Je wordt misschien voor gek versleten. Of dom. Je gaat tegen de mainstream in. Breng je dat wel op?

En dat terwijl we kunnen vermoeden, dat de vader van Timoteüs niet gelovig is. (Handelingen 16:1) Dus dat had hij ook kunnen kiezen. En dat was misschien wel de gemakkelijkste weg geweest.

Maar Timoteüs kiest er voor om christen te zijn. Daarin speelt zijn moeder een cruciale rol. En ook zijn oma. Hoe? Ja, hoe gaat dat. In hoofdstuk 3:15 staat

Je bent van kinds af aan vertrouwd met de heilige geschriften die je wijsheid kunnen geven, zodat je wordt gered door het geloof in Christus Jezus.

Hoe? Misschien een lief versje in het Poëziealbum van kleine Tim. Of een vroeg geleerd kindergebedje voor het slapengaan. Een Bijbelverhaal, voorgelezen aan tafel. Een liedje dat blijft hangen als je ouder wordt. Ja, dat soort dingen. Maar vooral: als Jezus zijn. Aandacht, toewijding, onvoorwaardelijke liefde. Dat lukt natuurlijk lang niet altijd. We zijn mensen. Maar die houding, daar begint het mee. Paulus noemt dat: oprecht geloof.

En dan nog is het genade, als ze de keuzes maken die jij wilt. Misschien was Timoteüs niet zo'n heftige puber. Misschien heeft hij juist wel heel erg geschopt tegen de opvoeding van zijn moeder. Maar ergens is het blijven hangen. Je raakt de opvoeding namelijk niet zomaar kwijt. Ik denk dat vaders hun rol nog wel eens overschatten. Terwijl moeders wat zij bijdragen soms misschien niet zo zien.

Paulus prijst oma Lois en moeder Eunike. Voor hun oprechte geloof. Oprecht geloof gaat volgens mij vooral gepaard met gebed. Kijk, soms kun je je kind niet meer bereiken. Of je kleinkind. Heb je al genoeg gepreekt. Genoeg aangedrongen. Genoeg rechtstreeks gecommuniceerd. Dan wil hij of zij het niet meer horen. Wat is het dan mooi dat je het gebed hebt. Over je kind of kleinkind communiceren met God. Zijn Geest het werk laten doen. Je kan sowieso niet anders. Maar soms heb je ook niet anders. Ook dat is oprecht geloof.

Voor het woord 'oprecht' staat in het Grieks letterlijk: niet hypocriet. Ze proeven als het echt is. Als er liefde is. Voor Jezus. En liefde voor haar of hem, je kind of kleinkind. Je hoeft niet supervroom te zijn. Niet überheilig. Nee, laat door jou heen de liefde van God schijnen. Ik heb al eens eerder het beeld van een glas-in-lood raam gebruikt. Maar meer kun je niet doen. De liefde van God in je eigen kleuren doorgeven. Laten schijnen. En dan kun je het loslaten.

Dat is wat Paulus ook doet. Hij ziet Timoteüs ook een beetje als zijn eigen zoon. Nu, vlak voor zijn sterven – dit is de laatste brief van Paulus – draagt hij zijn missie met een gerust hart over aan Timoteüs. Met een gerust hart, omdat God door Lois en Eunike een kiem van geloof in hem heeft gelegd. En laat de Geest dan maar zijn gang gaan.

God geeft, zo schrijft hij, een geest van kracht, liefde en bezonnenheid. Daarvoor gebruikt de Geest ook de soms gebrekkige opvoeding. Als je niet hypocriet bent. Maar oprecht in liefde.

Zo gebruikt God jou, als moeder. Als oma. Voor het werk van zijn Geest. Ook als je geen kinderen hebt. Ook dan oprecht geloven, mede met het oog op een volgende generatie. Want zo wil God ieder gebruiken in het gezin van de gemeente. En breed daarbuiten. Onderschat je invloed niet.

Gezegende Moederdag gewenst.

Amen